

Kunngerð um rakstrarjáttan

Við heimild í § 27, nr. 2-5 í lögtingslóg nr. 42 frá 4. mai 2009 um landsins játtanarskipan verður ásett:

Kapittul 1 Virkið

§ 1. Rakstrarjáttan verður brúkt, táknað endamálið við játtanini fyrst og fremst verður rokkið við virkseminu, sum fevni um at seta starvsfólk og at halda útreiðslur í hesum sambandi, hermillum at keypa vørur og tænarastur, útvega tilfar og rakstur av bygningum landsins, sbt. § 15 í lógini.

Stk. 2. Smáar stuðulsveitingar kunnu takast við undir rakstrarjáttan, um hesar eru nær tengdar at vanligar rakstrarvirkseminum.

Stk. 3. Inntøkur, sum stava frá gjøldum og avgjøldum til ávís endamál, og sum ikki verða roknað sum skattur, verða tiknar við undir rakstrarjáttan, sbt. § 8.

Stk. 4. Útreiðslur til fyrireikandi kanningar, herundir tørvsmetingar, viðvíkjandi lögverkætlan, kunnu verða tiknar við undir rakstrarjáttan. Útreiðslur til framhaldandi fyrireikingararbeiði og projektierungsútreiðslur krevja serstaka lögjáttan.

Stk. 5. Útreiðslur til KT-verkætlanir verða tiknar við undir rakstrarjáttan.

Stk. 6. Í ivamálum er tað landsstýrismaðurin í fíggararmálum sum ger av, um ávís inntøka ella útreiðsla skal takast við undir rakstrarjáttan ella annað játtanarslag, sbt. § 14, stk. 3, í lógini.

§ 2. Undir gjøllari ásettum treytum kann serstakt virksemin verða tikið við undir rakstrarjáttan, útgreinað sum landsfyrirætka, inntøkufíggað virksemin ella stuðulsfíggað virksemin. Reglurnar hesum viðvíkjandi eru at finna í kapitlunum 5-7.

§ 3. Tað er ikki loyvt at gera avtalur um langtíðarleigu. Langtíðarleiga er í hesi merking, at váðar og fyrimunir, sum eru tengdir at ognarrættinum til ognina, verða fluttir frá útleigara til leigara. Í hesum føri er langtíðarleiga at rokna sum eitt keyp og skal verða viðgjørt samsvarandi.

Stk. 2. Tó kunnu avtalur um langtíðarleigu verða gjørdar, um landsstýrismaðurin í fíggararmálum metir, at slíkar avtalur hava munandi og eyðsýndar fyrimunir fyrri landið.

§ 4. Landsstýrismaður kann gera avtalur, sum hava útreiðsluvirknað í seinni fíggarárum, um tað er ein nátturlig fortreyt fyrri einum skynsamum og framhaldandi rakstri, so sum avtalur um setanarviðurskifti, sáttmálar um húsaleigu, tænarúsáttmálar, og loyvdar avtalur um langtíðarleigu, sbt. § 17 í lógini.

§ 5. Rakstrarjáttan verður játtað á høvuðskontustigi, sum er sundurliðað í undirkontur, herundir standardkontur. Henda sundurgreining er ikki bindandi, men vegleiðandi.

Stk. 2. Rakstrarjáttan verður í fíggarlógini sett upp sum nettoútreiðslujáttan. Er inntøkan hægri enn ætlað, kunnu verða hildnar fleiri útreiðslur, verður ikki farið út um nettoútreiðslujáttanina. Er inntøkan minni enn ætlað, hevur hetta við sær, at útreiðslurnar skulu skerjast samsvarandi, sbt. § 16, stk. 1, í lógini.

Stk. 3. Hóast rakstrarjáttan er ein nettoútreiðslujáttan, verða inntøkur og útreiðslur settar upp fyrri seg í viðmerkingunum til játtanina (bruttoskrásetingarmeginreglan), um ikki landsstýrismaðurin í fíggararmálum gevur loyvi til at víkja frá meginregluni, sbt. § 16, stk. 2, í lógini.

Stk. 4. Inntøkur, sum verða tiknar við undir rakstrarjáttan, skulu veralíðuri vanligar rakstrarvirkseminum, og mugu sostatt ikki stava frá skattum o.t.

§ 6. Endamálið við rakstrarjáttanini skal vera lýst í viðmerkingunum til játtanina, har tað somuleiðis skal vera ávísing til møguliga lógávu á økinum.

Stk. 2. Fær stovnurin meira at ráða yvir, tí virksemin verður minni enn ætlað, ella tí at framdar verða stórar skynsemisbroytingar, er ikki loyvt at brúka ta hervið tøkju játtanarupphæddina at betra um virksemissstigið í mun til upprunaliga ætlað við játtanini.

Stk. 3. Eru góðar grundgevingar fyrri tí, kann landsstýrismaðurin í fíggararmálum tó loyva, at tøkju játtanarupphæddin verður brúkt til at betra um virksemissstigið í mun til upprunaliga ætlað við játtanini.

Kapittul 2 KT-verkætlanir

§ 7. KT-verkætlanir verða tiknar við undir rakstrarjáttan, sbt. § 1, stk. 5. Tá talan er um stórri KT-verkætlanir á 5 mió. kr. ella meira, so skulu hesar hava heimild í og fremjast sambært verklagslóg.

Kapittul 3 Gjøld og avgjøld ásett til ávís endamál

§ 8. Gjöld og avgjøld til ávís endamál, jbr. § 1, stk. 3, skulu, um annað ikki er galdandi, ásetast soleiðis, at í mesta lagi fullur dekningur er fyrri tær útreiðslur, sum kunnu verða roknaðar til ávís virkseminu, sum gjöld ella avgjøld verða roknað fyrri soleiðis, at meðal langtíðarkostnaðurin verður fíggaður, sbt. § 20.

Kapittul 4 Lønar- og pensjónsviðurskifti

§ 9. Í viðmerkingunum til fíggjarlógina verður fyri hvørja høvuðskontu undir rakstrarjáttan ásettur ein lønarkarmur, svarandi til standardkontu 11, sum er mesta upphæddin fyri lønarútreiðslurnar samanlagt.
Stk. 2. Eru góðar grundgevingar fyri tí, kann landsstýrismaðurin í fíggjarmálum tó loyva, at farið verður uppum lønarkarmin treytað av, at samláða játtanin heldur.

§ 10. Landsstýrismaðurin í fíggjarmálum skal góðkenna allar setanir og umflokkingar av tænastrummannastørvum í lønarflokki 37 ella hægri. Hetta er eisini galdandi fyri aðrar setanir og umflokkingar, har lønarstigið er samsvarandi lønarflokki 37 ella hægri hjá tænastrummonnum landsins.

Stk. 2. Hóast eitt starv er flokkað við serligari góðkenning, kann starvið verða sett í lægri lønarflokk.

Stk. 3. Í viðmerkingunum til rakstrarjáttan skal vera eitt starvsfólkavirlit, sum vísir lønarsamtøl og tal av ársverkum, sbrt. § 16, stk. 3, í lógini.

Stk. 4. Eitt ársverk verður allýst sum tímatalið eitt starvsfólk eftir viðkomandi sáttmála skal arbeiða í einum fulltíðarstarvi í eitt ár. Tá ið ársverkin verða roknað sum brøkur, er teljarin samtalið fyri allar tímar arbeið verður eftir viðkomandi sáttmála bæði hjá fast- og tímáløntum. Nevnarin er tímatalið eitt starvsfólk eftir viðkomandi sáttmála skal arbeiða í einum fulltíðarstarvi.

§ 11. Stovnar, sum hava útreiðslur til tænastrummannalønir, skulu útreiðsluføra eitt pensjónsavsetingargjald. Gjaldið er 15 % av pensjónsgevandi lønini. Gjaldið verður roknað sum ein partur av lønarútreiðslunum og verður tikið við sum samsvarandi inntøka undir játtanini til tænastrummannapensjónir.

Kapittul 5 Landsfyrirøkur

§ 12. Ber virkseimið handilsligan dóm, kann landsstýrismaðurin í fíggjarmálum loyva, at tað verður framst sambært ræðisreglum, galdandi fyri landsfyrirøkur, sbrt. § 18 í lógini.

§ 13. Loyvi at reka landsfyrirøku skal verða greitt í viðmerkingunum til fíggjarlógaruppskotið, sbrt. § 21 í lógini.

Stk. 2. Í viðmerkingunum skal somuleiðis verða greitt nærri frá landsfyrirøkuni, herundir bygnað, slag av virkseimi, og hvussu stórt virkseimið ætlandi verður.

§ 14. Reglurnar um landsfyrirøkur verða nýttar, tá virkseimið hjá almennum stovni í høvuðsheitum er vinnuligt, og tað tí er skilabest at geva leiðsluni størri móguleikar til at laga virkseimið eftir marknaðarviðurskiftunum.

§ 15. Tá talan er um landsfyrirøkur eru somu ásetingar galdandi sum fyri rakstrarjáttan. Tó er kravið um lønarkarm sbrt. § 9 ikki galdandi.

§ 16. Landsfyrirøkur verða settar upp á serskildum høvuðskontum.

Kapittul 6 Inntøkufíggjað virkseimi

§ 17. Landsstýrismaðurin í fíggjarmálum kann loyva, at inntøkufíggjað virkseimi kann verða framst undir rakstrarjáttan, sbrt. § 19 í lógini.

§ 18. Loyvi til inntøkufíggjað virkseimi skal verða greitt í viðmerkingunum til fíggjarlógaruppskotið, sbrt. § 21 í lógini.

Stk. 2. Í viðmerkingunum skal somuleiðis verða greitt nærri frá um inntøkufíggjaða virkseimið, herundir bygnað, slag av virkseimi, hvussu stórt virkseimið ætlandi verður og um skilnaðin frá vanligi virkseminum á stovninum.

§ 19. Loyvi til inntøkufíggjað virkseimi er treytað av, at:

- 1) Viðskiftafólkkin ikki hava nakra skyldu at taka móti vøruni ella tænastruni,
- 2) Stovnurin skal kunna skilja virkseimið, sum ætlanin er at hava sum inntøkufíggjað virkseimi, frá øðrum uppgávum hjá stovninum, og
- 3) Tað inntøkufíggjaða virkseimið skal verða sprottið náttúrliga úr vanligi virkseimi stovnsins.

§ 20. Søluprísurin á vørum og tænastrum skal ásetast soleiðis, at hann ikki er kappingaravlagandi mótvægis privatum og almennum útbjóðarum, og soleiðis at meðal langtíðarkostnaðurin verður fíggjaður.

Stk. 2. Meðal langtíðarkostnaður er tað, sum tað í meðal kostar at framleiða ávísu vøru ella tænastru gjøgnum eitt longri tíðarskeið. Uppí kostnaðin verður roknað:

- 1) Beinleiðis útreiðslur, tvs. útreiðslur sum beinleiðis eru knýttar at framleiðsluni av vøruni ella tænastruni (t.d. løn, tilfar og uttanhýsis tænastru).
- 2) Óbeinleiðis útreiðslur, tvs. útreiðslur sum ikki beinleiðis kunnu knýttast at vøruni ella tænastruni, men sum kunnu roknast við grundarlagi í útreiðslum, stovnurin hevur yvir eitt tíðarskeið (t.d. høli, skrivstovulutir, KT og leiðsla)
- 3) Aðrar óbeinleiðis útreiðslur, sum kunnu vera rakstrarútreiðslur frá farnum árum ella útreiðslur, sum eru tiknar við aðrastaðni á fíggjarlógini (t.d. avskrivningar og kapitalkostnaður).

§ 21. Hevur inntøkufíggjað virkseimi einkarrætt ella stóðan líkist einkarrætti, so kann prísurin fyri vøruna ella tænastruna ikki vera hægri enn miðal langtíðarkostnaðurin.

§ 22. Inntøkufíggjað virksemi verður sett upp á serskildari undirkontu undir rakstrarjáttan.

§ 23. Inntøkufíggjað virksemi skal í størst mögulegan mun jafnviga ella geva yvirskot.

Stk. 2. Yvirskot kann verða nýtt til vanligu virkseminum, og undirskot verður fíggjað av vanligu virkseminum.

§ 24. Vísir roknskapurin fyri inntøkufíggjað virksemi undirskot í minst 3 ár, kann landsstýrismaðurin í fíggjarmálum gera av at niðurlægja virkseminum.

§ 25. Vøður og tænastur, sum verða nýttar bæði av inntøkufíggjaða virkseminum og vanligu virkseminum, skulu skrásetast undir ávikavist inntøkufíggjað virksemi og vanligt virksemi samsvarandi veruligu nýtsluni.

§ 26. Lønaráreiðslur til starvsfólk, sum arbeiða bæði í inntøkufíggjaða virkseminum og vanligu virkseminum, verða skrásettar alt eftir, hvussu stóran part starvsfólkini hava arbeitt ávikavist í inntøkufíggjaða virkseminum og vanligu virkseminum.

§ 27. Fyri inntøkufíggjað virksemi er kravið um lønarkarm sbrt. § 9 ikki galdandi, tó eru hesar avmarkingar galdandi:

- 1) Starvsfólk kunnu bara verða sett, um útreiðslurnar av hesum verða fíggjaðar av inntøkufíggjaða virkseminum. Um neyðugt skal starvssetanin vera tíðar- ella uppgávuavmarkað.
- 2) Tænastumenn kunnu ikki verða settir við beinleiðis tilknýti til inntøkufíggjað virksemi.
- 3) Starvsfólk, sum verða sett beinleiðis til inntøkufíggjað virksemi, verða sett eftir sáttmálatreytunum, sum eru galdandi á økinum.

Kapittul 7 Stuðulsfíggjað virksemi

§ 28. Landsstýrismaðurin í fíggjarmálum kann loyva, at stuðulsfíggjað virksemi kann verða framt undir rakstrarjáttan, sbrt. § 20 í lógini.

§ 29. Loyvi til stuðulsfíggjað virksemi skal verða greitt í viðmerkingunum til fíggjarlógarruppskotið, sbrt. § 21 í lógini.

Stk. 2. Í viðmerkingunum skal somuleiðis verða greitt neyvari frá stuðulsfíggjaða virkseminum, herundir bygnað, slag av virkseminum, hvussu stórt virkseminum ætlandi verður og skilnaðinum móttvegis vanligu virkseminum á stovninum.

§ 30. Loyvi til stuðulsfíggjað virksemi er treytað av, at:

- 1) Virkseminum ikki er handilsligt,
- 2) Stovnurin skal kunna skilja framleiðsluna, sum ætlanin er at hava sum stuðulsfíggjað virksemi, frá øðrum uppgávum hjá stovninum, og
- 3) Tað stuðulsfíggjaða virkseminum skal verða sprottið náttúrliga úr vanligu virkseminum stovnsins.

§ 31. Stuðulsfíggjað virksemi verður sett upp á serskildari undirkontu undir rakstrarjáttan.

§ 32. Bindandi tilsogn um fígging skal vera fingin til vega, áðrenn farið verður undir stuðulsfíggjað virksemi.

Stk. 2. Er talan um fígging frá privatum veitarum, so skal stuðulin helst verða goldin, áðrenn farið verður undir virkseminum. Verður í undantaksföri goldið afturú, so skal stuðulin verða goldin samsvarandi útreiðslugongdini.

§ 33. Vøður og tænastur, sum verða nýttar bæði av stuðulsfíggjaða virkseminum og vanligu virkseminum, skulu skrásetast undir ávikavist stuðulsfíggjað virksemi og vanligt virksemi samsvarandi veruligu nýtsluni.

§ 34. Lønaráreiðslur til starvsfólk, sum arbeiða bæði í stuðulsfíggjaða virkseminum og vanligu virkseminum, verða skrásettar alt eftir, hvussu stóran part starvsfólkini hava arbeitt ávikavist í stuðulsfíggjaða virkseminum og vanligu virkseminum.

§ 35. Fyri stuðulsfíggjað virksemi er kravið um lønarkarm sbrt. § 9 ikki galdandi, tó eru hesar avmarkingar:

- 1) Starvsfólk kunnu bert setast, um útreiðslurnar av hesum verða fíggjaðar av stuðulsfíggjaða virkseminum. Um neyðugt skal starvssetanin vera tíðar- ella uppgávuavmarkað.
- 2) Tænastumenn kunnu ikki setast við beinleiðis tilknýti til stuðulsfíggjað virksemi.
- 3) Starvsfólk, sum verða sett beinleiðis til stuðulsfíggjað virksemi, verða sett eftir vanligu sáttmálatreytunum, sum eru galdandi á økinum.

Kapittul 8 Gildiskoma

§ 36. Henda kunngerð kemur í gildi 1. juli 2011
Stk. 2. Tó fær § 11 ikki gildi fyrrenn seinni við serskildari kunngerð.

Fíggjarmálaráðið, 7. juni 2011

Aksel V. Johannesen (sign.)
landsstýrismaður

/ Atli Suni Leo